

ВЕТЕРИНАРНІ НАУКИ

Попик М.А.

студентка,

Науковий керівник: Семенко О.В.

кандидат ветеринарних наук, доцент,

Національний університет біоресурсів

і природокористування України

ЛІКУВАННЯ М'ЯСОЇДНИХ ТВАРИН ПРИ ОТОДЕКТОЗИ

Відповідно до статистичних даних в останні десятиліття в нашій країні значно збільшилися поголів'я собак та котів. При цьому значної шкоди домашнім тваринам завдають комахи і кліщі, які викликають різноманітні захворювання, зокрема отодетоз м'ясоїдних [1].

Отодектоз – хвороба м'ясоїдних тварин, що спричиняється кліщами-шкіроїдами роду *Otodectes* та викликає ураження зовнішнього слухового ходу, барабанної перетинки й супроводжується свербіжем та розвитком дерматиту. Хворобу реєструють у собак, котів а також лисиць, песців, єнотовидних собак, норок, фредок та інших хижих тварин [2].

Для ефективного лікування отодектозу потрібно враховувати патогенез хвороби: потрапляючи у вушну раковину тварини кліщі травмують шкіру внутрішньої поверхні вушної раковини і спричинюють свербіж, виникає гіперемія, набряк, утворюється ексудат, що разом з відмерлим епідермісом утворює масу, що підсихаючи утворює темно-коричневі кірочки, що утворюють в свою чергу пробки у слуховому проході [3].

У зв'язку зі значним поширенням хвороби – **метою роботи** є дослідження ефективних методів лікування за даної інвазії.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження за даною темою проводились на базі ветеринарної клініки «Алден-Вет», яка знаходиться за адресою м. Київ, вулиця Антоновича 32. Всього було обстежено 20 тварини в період з 1 січня 2020 року по 1 січня 2021 року. Для визначення ефективності схем лікування тварин було поділено на 2 дослідні групи по 10 тварини в групі.

Від хворих тварин відбирали зіскрібки з вух за допомогою стерильної гігроскопічної вати, змоченої 3 %-м розчином перекису водню, зіскрібки витримували 30 хвилин за кімнатної температури та досліджували під

малим збільшенням мікроскопа. Такі дослідження проводили до початку лікування та через 7 та 14 днів після застосування препаратів.

Рис. 1. Кліщі отодектеси під малим збільшення мікроскопу

Власні дослідження. Серед котів 12 випадків зареєстровані у метисів, що становить 60%, 5 випадків у представників породи – шотландська висловуха – 25%, 2 випадки у персидської – 10%, 1 – у мейн-куна – 5%.

При захворюванні було виявлено такі клінічні ознаки: виражений свербіж у 100% випадків, занепокоєння, тертя лапами вуха, сидять з опущеною або схиленою вбік головою, наявність ділянок облисіння позаду вушних раковин у 75 % (15 тварин). Під час огляду внутрішньої поверхні вушних раковин та зовнішнього слухового проходу виявляють темно-коричневі кірочки сухої консистенції у всіх захворілих.

Перед тим як почати лікування очищали вушні раковини і від кірочок, ексудату, сірки. Для очищення вух використовували спеціальні препарати для чистки вух – Отомін, Аурикап.

Далі використовували комплексні краплі та мазі, призначені для лікування отодектозу: лосьйон Оридерміл, краплі «Барс». Дані препарати крім діючої речовини містять в своєму складі антибіотики, антигістамінні препарати, кортикостероїди та місцеві анестетики [4].

Застосовували препарат для комплексного захисту собак і котів проти екто- і ендопаразитів – Адвокат, який містить комбінацію 10% імідаклоприду і 2,5% моксидектину.

Лікування котів проводилось в умовах поділу тварин на 2 групи (по 10 тварин в кожній) та застосування кожній групі окремої схеми лікування:

1. Промивання слухового проходу 2 рази на добу лосьйоном Отомін, після промивання нанесення гелю Орідермілу протягом 14 днів, застосування крапель Адвокат на холку 6 разів з інтервалом 28 днів. Через 14 днів після початку лікування була помічена позитивна динаміка лікування, вуха стали чистішими, кірочок менше. Тому описані вище процедури вирішили продовжувати ще тиждень, але не кожного дня, а через день.

2. Промивання слухового проходу 2 рази на добу лосьйоном Аурікап, після промивання використовують краплі «Барс» по 4-6 крапель в кожне вухо, решту вмісту піпетки наносять на шкіру між лопаток, повторно через 7 днів.

Після закінчення лікування всі тварини були здоровими, але було виявлено, що у тварин, яких лікували за першою схемою, одужання проходило швидше, очищення шкірочок відбувалось легше. Слід зазначити, що лікування обома схемами було успішним у 100% випадків, але препарати за першою схемою було дорожчим майже у 2 рази, тому це слід враховувати при виборі лікування, відповідно до фінансових можливостей власника тварини.

Висновки. При проведенні контрольних досліджень щодо виявлення збудників отодектозу, після використання описаних ветеринарних препаратів як в першій так і в другій дослідних групах тварин кліщів виявлено не було. Отже, дані схеми лікування є ефективними для використання у лікувальній ветеринарній практиці, але мають деяку різницю у тривалості процесу одужання, що корелює з вартістю лікування.

Список використаних джерел:

1. Мищенко А.А., Машкей І.А., Вовк Д.В. Эколого-фаунистические особенности паразитоценозов собак и кошек // Пробл. вет. обслуговування дрібних домашніх тварин: Зб. матеріалів II Міжнарод. наук.-практ. конф.; Київ, 2-3 жовтня 1997 р. – К., 1997. – С. 79–80.

2. Братюха С.И. Болезни собак и кошек: Справ. пособие / Братюха С.И., Нагорный И.С., Ревенко И.П. и др. – 3-е изд., перераб. и доп. – К.: Вища шк. Головное изд-во, 1989. – 104 с.

3. Акбаев М.Ш. Паразитология и инвазионные болезни животных / Акбаев М.Ш., Водянов А.А., Косминков Н.Е. и др.; под ред. Акбаев М.Ш. – М.: Колос, 1998. – 634 с.

4. Паразитологія та інвазивні хвороби тварин: / О.Ф. Галат, А.В. Березовський, М.П. Прус, Н.М. Сорока. – К.: Вища освіта, 2003. – 464 с.